

δένδρον κοκκυμηλέα, προύμνη ἢ ἐμβολιαζομένη (prunus insititia) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (rosaceae): Ἔχομε 'ς τὴν αὐλαία μουνα ἕνα ἀγουστοκοιτῶνμελο Πόντ. (Ἰ.Οφ.) Συνών. αὐγουστοπουρνελλεῖα. [**]

αὐγουστόμελο τό, ἀμάρτ. αὐουστόμελο Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *μέλι*.

Τὸ κατ' Αὐγουστον λαμβανόμενον ἐκ τῶν κυψελῶν μέλι.

αὐγουστόμηλο τό, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *μήλο*.

Εἶδος μήλου ὠριμάζοντος κατ' Αὐγουστον.

αὐγουστοπούλλι τό, ἀμάρτ. αὐγουστιουπούλλ' Στερελλ. (Ναύπακτ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *πούλλι*.

Πτηνὸν ἀποδημητικὸν ἐμφανιζόμενον εἰς τὰ ὄρεϊνά μέρη κατ' Αὐγουστον μῆνα.

αὐγουστοπουρνεῖλλα ἡ, ἀμάρτ. αὐουστοπουρνεῖλλα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *πουρνεῖλλα*.

Ὁ καρπὸς τῆς αὐγουστοπουρνεῖλλας, ὁ ἰδ. Συνών. αὐγουστοκοκκύμηλο 1.

αὐγουστοπουρνελλεῖα ἡ, ἀμάρτ. αὐουστοπουρνελλεῖα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *πουρνελλεῖα*.

Αὐγουστοκοκκύμηλο 2, ὁ ἰδ.

Αὐγουστος ὁ, λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) *Αὐγουστος* βόρ. ἰδιώμ. *Αὐγουστος* Καππ. (Φερτ.) *Αὐουστος* Ἰων. (Κρήν. Καράμπ. Σμύρν.) Χίος (Ἐλάτ.) *Αὐουστος* Καππ. (Φερτ.) *Ἀγουστος* σὺνηθ. καὶ Καππ. (Σινασ.) Πόντ. (Ἰ.Οφ. Σάντ.) *Ἀγουστος* βόρ. ἰδιώμ. *Ἀγουστε* Τσακων. *Ἀγουστο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *Ἀγουστος* Καππ. (Ἀνακ.) *Ἀγ'στος* Λήμν. *Ἀχ'στος* Ἰμβρ. Λέσβ. κ.ά. *Ἀκ'στος* Δαρδαν. (Ἰ.Οφρύν.) *Ἀκ'στος* Θεσσ. Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. Σκόπ. κ.ά. *Ἀουστος* Ἀνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰων. (Ἐρυθρ. Κάτω Παναγ. Κρήν.) Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Κῶς Μεγίστ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κινίδ.) Νίσυρ. Πάρ. Ρόδ. Σέριφ. Σύμ. Χίος (Καλαμ.) *Ἀουστο* Ἀπουλ. *Ἀουστους* Εὐβ. (Στρόπον. Ἀγία Ἀνν.) Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *Ἀουτος* Ἀνδρ. Μεγίστ. Σύρ. *Ἀουτες* Σκυρ. *Ἀυγαστος* Α.Ρουμελ. (Φιλίππου.) Μακεδ. (Σέρρ.) *Ἀγιστρους* Λέσβ. *Ἀλουστος* Σύμ.

Τὸ μεταγν. ὄν. *Αὐγουστος*. Ὁ τύπ. *Ἀλουστος* ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ ἐπίθ. *ἄλουστος*, διότι κατὰ τὰς δεκαπέντε πρώτας ἡμέρας δὲν λούονται εἰς τὴν θάλασσαν.

1) Ὁ ὄγδοος μὴν τοῦ ἔτους κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Ἀνακ. Σινασ. Φερτ.) Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ἰ.Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Ἡρθε-μπήκε-πέρασε ὁ Αὐγουστος* κοιν. *Ἐμπαν-ἔβγαν Αὐγούστ'* (ἀρχομένου, λήγοντος τοῦ Αὐγούστου) Τραπ. Χαλδ. || Γνωμ. *Κάθε πρᾶμα 'ς τὸν καιρὸ του καὶ ὁ κολοῖός τὸν Αὐγουστο* (ἐκαστον πρᾶγμα ἐν τῷ ὑπὸ τῆς φύσεως ὠρισμένῳ χρόνῳ λαμβάνει ὑπόστασιν ἢ πρέπει νὰ συντελεῖται) κοιν. *Κάθε πρᾶμα 'ς τὸν καιρὸ του καὶ τὸν Αὐγουστο σταφύλι* (συνών. τῷ προηγουμένῳ) πολλαχ. Ὁ *Αὐγουστος εἶν'* ὁ μῆνας ποῦ τρέφει τοὺς ἔντεκα (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν) πολλαχ.

Ἀγουστε, καλέ μου μῆνα, νά 'σουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο! (συνών. τῷ προηγουμένῳ) πολλαχ.

Μακάρι σὰν τὸν Ἀουστο νά 'ταν οἱ μῆνες οὗλοι!

(θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχὴν εὐτυχισμένος μῆνας ἐνεκα τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν) Κάρπ.

Τ' *Αὐγούστου* καὶ τοῦ *Γεναριοῦ* τὰ δυὸ λαμπρὰ φεγγάρια (ὅτι κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας ἡ σελήνη λάμπει ἐξαιρετικῶς) Λευκ.

Γενάρι νύχτα φύλαε, τ' Αὐγούστου μεσημέρι (ὅτι τότε μάλιστα ἐπηρεάζεται τις ὑπὸ τῶν ἐξωτικῶν αὐτόθι).

Ἀπὸ Ἀγουστο χειμῶνα | καὶ ἀπὸ Μάρτι καλοκαίρι (ὅτι τὰ πρῶτα ψύχη ἐμφανίζονται κατ' Αὐγουστον καὶ οἱ πρῶτοι καύσωνες κατὰ Μάρτιον) πολλαχ.

Ἀπὸ Μάρτι καλοκαίρι | καὶ ἀπὸ Ἀουστο χειμῶνα (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Κάρυστ.

Ὁ *Ἀουστος* ἐπάτησεν, ἄκρια τοῦ χειμῶνα (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Ρόδ.

Ἐπάτεσαμ' 'ς σὸν Αὐγουστον καὶ 'ς σὴ θονί' τὴν ἄκραν (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Χαλδ. *Αὐγουστος ἄβροχος, μουστος ἄμετρος* Εὐβ. (Χαλκ.) Πελοπ. (Ἀρχαδ.)

Τοῦ *Αὐγούστου* τὸ νερὸ | ἡ σκορδούλλα τῶν ἐλαιῶν (ὅτι αἱ κατ' Αὐγουστον βροχαὶ εἶναι ἐπιβλαβέσταται εἰς τὴν καρποφορίαν τῶν ἐλαιῶν) Κρήν.

Μαροῦ φωτιά δὲ μ' ἔκαψε μηδὲ τ' Ἀγούστου λάβρα (ὅτι οἱ κατ' Αὐγουστον ἢ κατὰ Μάιον καύσωνες δὲν εἶναι ἰσχυροὶ) Κύθν.

Μῆε τὸν Ἀουστο κρασᾶς μῆε τὸ Μάι σιτηρᾶς (ὅτι κατ' Αὐγουστον ἐξαντλεῖται ἡ ἐσοδεία τοῦ οἴνου καθὰ κατὰ Μάιον ἢ τοῦ σίτου) Κάρπ.

Τ' *Αὐγούστου* τὰ βορρέασματα τὸ Μάι ἀναθυμῶνται (ὅτι ἡ εὐκρασία τοῦ Αὐγούστου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ Μαΐου) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ποῦ 'χει κατάρα γονικὴ τὸ Μάι εἶν' ἀργάτης, τὸν Ἀουστο χοιροβοσκὸς καὶ τὸ Γενάρι ναύτης Ἀνδρ. β) Μετων. πολλὰ κέρδη ὅθενδήποτε προερχόμενα Κεφαλλ.: *Ἐφέτος ἔχω Αὐγουστο. Αὐτὸς ἔχει πάντα Αὐγουστο* (πάντοτε κερδίζει). 2) Ἡ καιομένη πυρὰ κατὰ τὴν πρώτην Αὐγούστου Καππ. (Φερτ.)

αὐγουστοταγίζω ἀμάρτ. αὐουστοταγίζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ τοῦ ρ. *ταγίζω*.

Παρέχω κατ' Αὐγουστον ἱκανὴν τροφήν εἰς τὰ ὑποζύγια: Γνωμ. *Αὐγουστοταγίζε, γεναροκαβαλλήκα* (ὅτι τὰ ὑποζύγια πρέπει νὰ τρέφονται καλῶς πρὸ τοῦ χειμῶνος διὰ νὰ εἶναι κατ' αὐτὸν ἀκμαῖα).

αὐγουστόχορτο τό, Κέρκ. Πελοπ. (Δημητσάν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *Αὐγουστος* καὶ *χόρτο*.

Τὸ ἀγριόχορτον δορύκνιον τὸ πεντάφυλλον (dorycnium pentaphyllum) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae) ἀνθοῦν κατ' Αὐγουστον. [**]

αὐγωπά ἐπίρρ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **αὐγωπός* < *αὐγή*.

Κατὰ τὴν αὐγὴν περίπου: *Αὐγωπά 'λα* (ἔλα).

αὐθάδεια ἡ, λόγ. κοιν. αὐθάδεια Ζάκ. Σάμ. κ.ά. αὐτάβεια Κέρκ.

Τὸ ἀρχ. οὖσ. αὐθάδεια.

1) Προπέτεια, ἀκράτεια γλώσσης: *Δείχνω αὐθάδεια*. Εἶδες αὐθάδεια ποῦ τὴν ἔχει; Συνών. αὐθαδοσύνη.

2) Ἐπιρρηματ., μεθάρως Ζάκ.: Ἄσμ.

Ἐύπνησε, ἀφέδρα καὶ κυρά, μαννὰ καὶ ἀναχαρά μου, ποῦ 'γὼ αὐθάδεια ἔρχουμαι ν' ἀκούσης τὴ λαλιά μου.

αὐθάδης ἐπίθ. λόγ. κοιν. αὐθάδιος Θράκ. (Μυριόφ.) αὐθαδίους Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) εὐθάδιος Μύκ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. αὐθάδης.

